SÎNT FOLOSITE EFICIENT, LA CAPACITATEA LOR MAXIMĂ, BAZELE SPORTIVE ÎN ACEST SEZON?

După cum se știe, prin grija partidului nostru, în ultimii ani s-au construit noi săli, patinoare artificiale, bazine de înot și alte baze sportive moderne, bine dotate, care oferă un spațiu tot mai mare și condiții optime de instruire și concurs sportivilor din diferite orașe ale țării.

Buna planificare a activității de pregătire în sălile de sport, pentru exploatarea intensivă a acestora, pentru asigurarea prezenței cu prioritate a sportivilor și echipelor de performanță din orașele respective reprezintă una din problemele majore care stau în fața organelor și organizațiilor noastre sportive.

Redactori ai ziarului au vizitat zilele trecute cîteva baze sportive, notînd în pagina de față o parte din impresiile culese.

Raid anchetă

la București, Bacău și Cluj-Napoca

COPIII GIULEȘTIULUI SE SCOALĂ DE DIMINEAȚĂ!

Am ajuns în Giulești dis-de-dimineață. Acele ceasornicului abia trecuseră de 7. Ne pusesem în gînd să fim primii în sala de sport a feroviarilor dar cum socoteliile de acasă...

...În sală erau două grupe de copii — una de *fotbal*, condusă de antrenorul *Constantin Socec* și alta de *handbal fete*, care se pregătea sub supravegherea fostei internaționale *Ana Stănisel*. Dăm bineți și ne așezăm pe o bancă, privind cu admirație la copiii care lucrează sîrguincios la această oră matinală. Ni se alătură președintele și vicepreședintele clubului Rapid, *Florian Stefănescu* și *Liviu Mihăilescu*, veniți — ca de obicei — în inspecția de dimineață. Mai zăbovim cam o jumătate de oră în sală, suficient pentru a ne da seama că fotbalul giulestean, ca și handbalul feminin, vor avea în curînd noi elemente de valoare. Apoi, împreună cu profesorul metodist *Grigore Tircoci*, plecăm într-un „tur" prin celelalte săli ale bazei feroviare. În drum spre încăperea destinată luptătorilor notăm prezența pe pista de atletism a stadionului a cîtorva dintre elevii antrenoarei *Georgeta Zaharia:* campionul juniorilor III la lungime, *Cornel Brătucu*, *Luigi Juncu*, *Ileana Mădescu* și *Nicolae Popescu* — și ei tot săritori în lungime. În aer liber se pregăteau și cîțiva dintre polo-iștii juniori ai ex-internaționalului *Petre Chețan*. Printre ei, cîteva speranțe: *Mihai Simion*, *Gheorghe Stoenescu*, *Mihai Vespe* și *Răzvan Tufan*.

Iată-ne, însă, la sala de lupte. Orarul afișat pe ușă (această măsură bună o vom întîlni la toate sălile din perimetrul bazei giulestene), ne arată că antrenamentul a început la ora 8. Înăuntru — animație. Antrenorul *Constantin Alexandru* tocmai „însuruba" un manechin, explicînd cu lux de amănunte procedeul. Înțelegem că „auditoriul" e format din începători. Ni se va confirma, de altfel, că la antrenament sînt prezenți 16 dintre cei 24 de copii selecționați inițial în această toamnă. Au fost păstrați doar cei mai buni.

În sala de haltere mirosea a vopsea proaspătă. Totul strălucea de curățenie, vădind grija gospodarilor. Și aici se găsesc „pe rol" juniorii. Notăm cîteva nume: *Nicu Alecu*, *Marian Iacob* și *Zică Pîrlițu*. Antrenorul *Virgil Lefter* ni-i recomandase cu căldură.

La box, profesorul *Luca Romano* are mult mai multe speranțe. Ni le arată la lucru (sînt vreo 20 de boxeri în sală), ne vorbește despre calitățile dar și despre lipsurile lor. A doua zi *Gh. Costache*, *Paul Dobrescu* (coincidență — ni se spune fericită — cu numele dinamovistului!) și *Gh. Enache* vor boxa în „Cupa tînărul rapidist".

Horia ALEXANDRESCU

BAZINUL ACOPERIT ȘI PATINOARUL, GAZDE BUNE PENTRU PERFORMERI

Nu exagerăm cu nimic afirmînd că timp de 14 ore (mai precis, între ora 8 și 22) nici unul din cei 1 100 metri pătrați ai bazinului acoperit din Cluj-Napoca nu rămîne nefolosit. Înotătorii, polo-iștii și săritorii de la trambulină ai cluburilor și asociațiilor sportive clujene (C.S.M., Școala sportivă, Voința, Politehnica), grupele de perfecționare ale Facultății de educație fizică din cadrul Universității, se perindă conform unui program (stabilit la începutul sezonului) a cărui respectare determină în mare măsură eficiența antrenamentelor, tot astfel cum disciplina manifestată de sportivi în timpul pregătirilor este și ea o condiție care influențează randamentul antrenamentelor în bazinul din Cluj-Napoca. Mai precis, este vorba de respectul pe care fiecare dintre cei aflați în bazin îl acordă partenerilor de antrenament în condițiile speciale create de folosirea celor 1 100 mp concomitent de către două ramuri ale natației: înot și sărituri sau polo și sărituri. Un astfel de aspect l-am întîlnit în ziua în care am vizitat piscina clujeană: în două treimi din bazin se antrenau polo-iștii de la Politehnica, iar spațiul de sub complexul de sărituri era învolburat de spectaculoasele salturi ale tinerilor de la C.S.M., pregătiți de *Denes Szabo*. Printre executanții săriturilor de la trambulina de 3 metri am remarcat pe *Sorana Iacob*, *Gabriela Covaci* și *Anca Bereș*, precum și pe *Andrei Găvozdea* (fost la Școala sportivă din Sibiu, acum student), avînd drept principal țel o cît mai bună participare la campionatele republicane sau la... Jocurile Olimpice din 1980. Pentru realizarea acestor scopuri, bazinul din Cluj-Napoca le este o gazdă bună, așa cum se dovedește și pentru polo-iștii și înotătorii fruntași ai municipiului.

★

La capătul celălalt al orașului, în cartierul Gheorgheni, iubitorii hocheiului și patinajului fac să scrîșnească sub lama patinelor gheața patinoarului artificial. Aparținînd Administrației parcurilor și străzilor din cadrul Consiliului popular municipal, patinoarul este o gazdă primitoare pentru hocheiștii de la Agronomia și Școala sportivă, pentru patinatorii viteziști de la C.S.M. și Agronomia și pentru specialiștii în patinaj artistic de la Olimpia. Zilnic sînt rezervate 7—8 ore pregătirilor componenților secțiilor de performanță și cursurilor de inițiere, restul timpului fiind afectat patinajului public. Nu este lipsit de interes să arătăm că activitatea de pregătire și cea competițională se bucură de deplină apreciere din partea administrației bazei, dovadă fiind în acest sens faptul că orice solicitare de ore în afara planificării inițiale este soluționată favorabil, cu promptitudine. În plus, după „reprizele" cu public, gheața patinoarului este curățată pînă devine lucioasă ca oglinda, oferind și din acest punct de vedere condiții prielnice antrenamentelor performerilor.

D. STĂNCULESCU

BUNA ORGANIZARE = EFICIENȚĂ ȘI RENTABILITATE

Activitate non-stop în piscina acoperită de la complexul „23 August" din Capitală. Este un lucru obișnuit în sezonul de iarnă, cînd se plămădesc veritabilele performanțe. Într-o zi obișnuită din săptămînă poți întîlni, la diferite ore, pe cei mai buni înotători și săritori ai Capitalei, vîslași, caiaciști sau canoiști de renume mondial, a căror pregătire multilaterală reprezintă una din cheile frumoaselor succese și, bineînțeles, pe acei adevărați iubitori ai sportului care, înotînd 60 de minute pe zi, se gîndesc la vigoarea și prospețimea organismului lor.

Spre deosebire însă de alte sezoane, cînd lipsa de organizare și slaba orientare în alcătuirea programului de activitate împietau asupra eficienței pregătirilor din această frumoasă bază sportivă, de această dată lucrurile par mult transformate în bine. La repartizarea orelor, directorul piscinei (C. Enoiu) s-a consultat în principal cu federația de specialitate, acordînd prioritate sportivilor de la Școala generală nr. 54, Dinamo și Steaua, unități în care se află grupați majoritatea campionilor și recordmanilor.

Astfel, înotătorilor bucureșteni li s-au oferit în această iarnă posibilități superioare de antrenament, în condiții mai apropiate de cele pe care le au la dispoziție performerii din țările în care înotul a atins un nivel ridicat. Și activitatea sportivilor este acum mai bine orientată. La Școala 54 au fost create grupe de virstă în funcție de clasele de școlarizare. Este o măsură care va spori eficiența pregătirilor și va stimula mult mai mult interesul înotătorilor. Antrenorii de la Dinamo și Steaua și-au grupat elevii pe considerente valorice, căutînd să elimine elementele care nu se încadrau într-o disciplină strictă sau depuneau un efort mai scăzut. Ne-a surprins însă în continuare lipsa unui medic specialist alături de antrenori. Este bine știut că la nivelul actualelor performanțe este practic de neconceput pregătirea unui sportiv de valoare în afara cuplului antrenor-medic, care trebuie să stabilească permanent limitele minime și maxime ale efortului.

La sfîrșitul unei zile pline de lucru, piscina este pusă la dispoziția amatorilor. O măsură salutară care vine să realizeze planul de venituri al bazei. De altfel, directorul C. Enoiu ne-a informat că bazinul de la „23 August" este pe cale de a deveni o bază rentabilă, în momentul de față sumele încasate reușind să acopere volumul de cheltuieli. Acest lucru nu face decît să întregească imaginea unor buni gospodari, sesizată de oricine pătrunde în acest mic univers al înotătorilor.

A. VASILIU

SE POARTĂ... COMĂNECI

Acum, în orașul Bacău, toate întrecerile sînt dirijate către noua sală de sport, fosta gazdă a atîtor partide disputate — Sala tineretului — *rămînînd doar pentru antrenamente. La început nutreau speranța de a lucra aici, la „Tineretului", sportivi din multe secții: de box, volei, lupte sau baschet. Au venit, însă, copiii și în fața asaltului lor n-au rezistat nici masivii luptători. Micii „invadatori" soseau grupați, în rînduri strînse, în uniforme albastre de școală ori de grădiniță și ocupau metodic, cu răbdare, ultimul colț din sală. Mai întîi au trecut, bineînțeles, pe la magazinul „Clopotelul", unde au așteptat cuminți la rînd, agățați de mîinile părinților. Dar tovarășele de la raionul sport-tricotaje priviseră și ele la televizor, intuiseră că „se poartă Comăneci" și erau aprovizionate cu de zece ori mai multe costume de gimnastică decît anul trecut* — peste 1 000!

„Numărul 30 aveți?". „Avem și numărul 30", *răspundea zîmbind vînzătoarea. Clienta de 5 ani strîngea la piept costumul de gimnastică, iar a doua zi intra mîndră în Sala tineretului. Venea cu colegele de grupă de la grădiniță, iar cînd vedea pădurea de cizmulițe aliniate pe culoarul de la intrare, o încercau mari emoții. Planificarea sălii era, însă, riguros respectată și în minutul următor mini-sportivele păseau pe covorul plușat.*

De fapt, această sală încercase să se reprofileze mai demult pe gimnastică. Chiar reușise într-o vreme, dar parcă îi lipsea ceva. Ceva dincolo de clasicul pian ce-și tot oferă cu eleganță pieptănul clapelor către capra bătută și zburlită de vizavi, ceva dincolo de munca zilnică și obișnuită a unei secții de gimnastică. Îi lipsea ceea ce astăzi înnobilează și însuflețește multe săli de gimnastică: pasiunea Nadiei. *Joaca aceea plină de seriozitate a Nadiei cînd era mult mai mică, cînd nu avea grija interviurilor și răspunsurile la corespondență, cînd totul era numai gimnastică. Și peste noapte, așa ca în poveste, peste noaptea de după Skien, sute de Nadii au venit în sala ce le aștepta.*

Au venit în sală lor, în Sala tineretului, reprezentativele grupelor mari și mijlocii ale grădinițelor din oraș. Au sosit — și trebuiau să sosească, fiind din același județ cu Nadia! — *selecționatele claselor I și II ale Școlii generale nr. 15. S-au prezentat și cele cinci clase, anume formate, adică alte 150 de micuțe* Nadii *de la școlile generale nr. 3 și 4. A mai venit — cu îngăduința directorului* Nicu Aur — *lotul alcătuit din 78 de „codițe tip* Nadia", *reprezentantele gimnasticii feminine ale celor 11 clase I de la Școala generală nr. 16. Au venit...*

Au venit, în primele săptămîni, însoțite — *bunăoară* — *de antrenorul* Constantin Vrabie. *Învățarea drumului de la școală la sală făcea parte tot din respectarea riguroasă a planificării, deoarece o dată învățat respectivul traseu, o dată știute pe de rost regulile de circulație pe la stopuri, copiii aveau să se prezinte mai apoi singuri la antrenamente. Sala, s-a re-reprofilat, dacă putem spune așa, s-a autoutilat și dotat. Prin comitetele de părinți, prin sprijinul forurilor sportive locale, pe inventarul bătut la mașină s-a mai adăugat — între altele — o paralelă inegală, o „groapă acrobatică" — marea atracție a sălii — în care pustimea se arunca în mii de feluri, pe mii de bucăți de buret — dop uriaș colorat și elastic care umple o adîncime de aproape 3 m.*

Cum spuneam, în Sala tineretului se lucrează după un grafic respectat pînă la secundă, după o judicioasă și colectivă planificare a numeroaselor ore de pregătire oficiate prin cunoscuți și pasionați antrenori: soții Marina și Mircea Bibire, Petre Ciucescu, Eugenia Prisăcaru, Ion Secară, Nicolae Patrichi, Constantin Vrabie *ș.a. Sala tineretului nu înseamnă însă numai gimnastică-pitică, debutul unor fetițe pline de admirație pentru colega lor ceva mai mare din vecinul oraș Gh. Gheorghiu-Dej. Activitate în Sala tineretului înseamnă și grupa maestrelor (grupa Gabrielei Trușcă din lotul olimpic pentru Montreal); înseamnă ore de pregătire rezervate gimnastelor de categoria IV (16 sportive) și III (alte 16); înseamnă lotul elevelor de la „modernă" (3 profesoare cu încă 150 de fete); înseamnă ceasuri întregi, „ore libere", consacrate confecționării mîgăloase (lipire, uscare și iar lipire) a unor noi saltele de buret, a unor transformări aduse trambulinelor care, rigide cum sînt, nici nu „sesizează" greutatea celor mici; înseamnă, în sfîrșit, consfătuiri operative cu părinții, cu diriginții claselor de gimnastică, în vederea rezolvării unui punct mereu la ordinea de zi:* reclamații cu privire la faptul că nu toți copiii din Bacău fac gimnastică!...

Vasile TOFAN

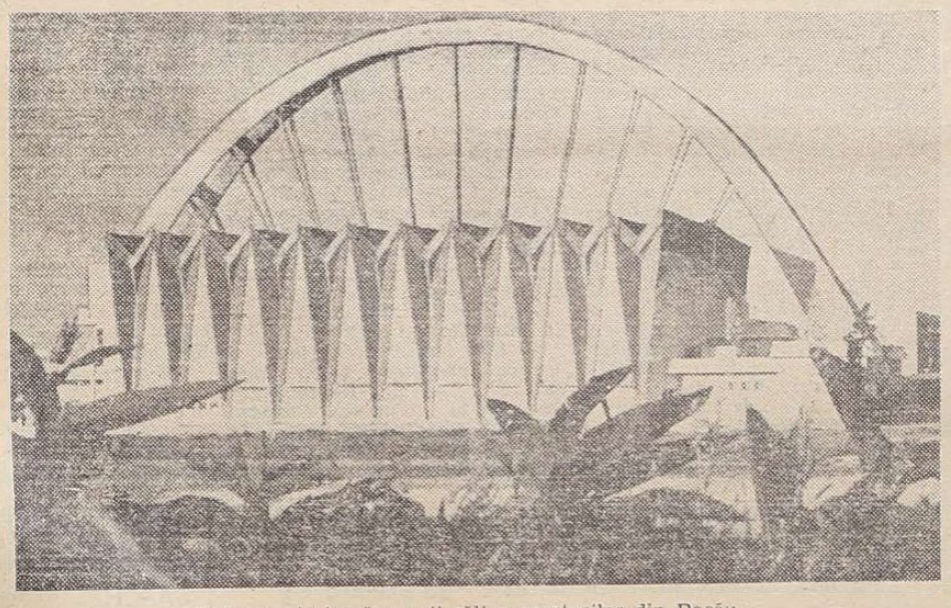

Vedere exterioară a noii săli a sporturilor din Bacău.

Foto: Eugen BATRINU — Bacău

Sportul Pag.a 3-a